

13 වන පිටුව

කරන ලද්දකි. එහෙත් ඒ ධුරය හා ගැටෙන තත්වයකට ජනාධිපති පත්විය. එහි ප්‍රතිඵලය වූයේ ව්‍යවස්ථාව උල්ලංඝනය කරමින් අගවිනිසුරුවරයා තනතුරින් ඉවත් කිරීමය.

පරමාධිපත්‍යය ඇතැයි කොතෙක් කිව ද පාර්ලිමේන්තුව ද මෙම විධායක ජනාධිපති ධුරය ඉදිරියේ පරබැලක් බඳු දුර්වල ආයතනයකි. විධායක ජනාධිපතිට පාර්ලිමේන්තුව ද අවශ්‍ය පරිදි ගැසියම්පිය හැකිය. එපමණක්ද නොව විධායක ජනාධිපති ධුරය සතු අති මහත් බලය තිසා

නව ව්‍යවස්ථාවකින් අපට අවශ්‍ය වන්නේ පුරවැසියාගේ බලය තහවුරු කරගැනීමය. ජනාධිපතිගේ බලය අගමැතිගේ බලය නොව ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය කඳුකා වැදගත් වන්නේ පුරවැසියා සතු බලයයි. දැනට පවතින්නේ දේශපාලනිකයන්ගේ රාජ්‍යයකි. එය වෙනස් විය යුතුය.

රටේ සිවිල් සමාජ බලය ද එයට නතු කර ගත හැකිය. හමුදාපතිවරුන්ගේ සිට ව්‍යාපාරිකයන්ද එතනින් හැදෑරිය යුතු රියදුරන් දක්වා ද එයට නතුකර ගත හැකිය. එසේ වූ ආකාරය අපි පසුගිය කාලයේ දී අත්දැකුවෙමු. එයට මා කියන්නේ "පුර්ණ බලය" කියාය. ව්‍යවස්ථාවෙහි සඳහන් බල සීමාව ඉක්මවා යමින් ව්‍යාපාරික බලයද, පානාලයේ බලයද, මාර්ගයා බලය ද ආදී වශයෙන් සකල විධි බලයන් විධායක ජනාධිපති ධුරය යටතට කේන්ද්‍රගත කර ගත හැකිය. හොරෙන් ද, දුෂිතයන් ද, පාදකයන් ද ආදී සියලු සමාජ විරෝධී බලවේග ද එය යටතට ගත හැකිය. ඊට අවනත නොවන ඕනෑම අයෙකුට ඕනෑම ආකාරයකින් ප්‍රතිචාර දැක්වීමට ද ජනාධිපති ධුරය බලවත්ය. සංවර්ධන ජනාධිපතිවරයා වරක් තමන්ට කළ නොහැක්කේ පිරිමියකු ගැහැණියක් කරවීම හෝ ගැහැණියක පිරිමියෙක් කරවීම පමණකැයි කීවේ එබැවිනි. එහෙත් ලංකාව තුළ ක්‍රියාත්මක වන දේශපාලන සංස්කෘතිය අනුව අවශ්‍ය නම් එම කටයුත්ත ද කරනු ඇත. මන්ද මෙම ක්‍රමය යටතේ බලවත් කර තිබෙන්නේ ලැජ්ජා හය හඳුනාගත් හැකි පිරිස් බැවිනි. අපි ලැජ්ජා කියා සිතන දේවල් කිසිදු ලැජ්ජාකින් තොරව සිදුකරමින් අමු අමුවේ අභිෂේධ ආකාරයට හැසිරෙමින් සමහර

දේශපාලකයන් ක්‍රියාකරන ආකාරය අපි පසුගිය කාලයේ අත්දැකුවෙමු. මෙවැනි තත්වයකට රට පත් කිරීමෙන් රටේ පැවැති යම් තරමක ශිෂ්ට සමාජ සංස්කෘතියක් පවත්වාගෙන ගිය දේශපාලන සම්පූර්ණ වෙනසකට ලක් කිරීම මේ විධායක ජනාධිපති ධුරය විසින් පසුගිය කාලයේ සිදු කරනු ලැබ තිබේ. මෙම ව්‍යවස්ථාව සම්පූර්ණයෙන් ඉවත් කර වඩා සහජවත් ව්‍යවස්ථාවක් සම්මත කොට ගැනීම අඩුම වශයෙන් ශිෂ්ට සම්පන්න සංස්කෘතියක් යළි ගොඩනගා ගැනීම සඳහා අත්‍යවශ්‍යය. විධායක ජනාධිපති ධුරය ස්ථාපිත කළ යුත්තේ සංවර්ධනය සඳහා වන ගමන යාමට බව ජයවර්ධන මහතා ප්‍රකාශ කළේය. සංවර්ධනය පළමුව ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය පසුව :ඇබැසුණු පැරණි සැරිච්ඡා පැරදුණු බවට ප්‍රවාදයක් මතු ගොඩනැගුවේය. ඒ අනුව ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය අද නොවේ හෙයින්. ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය යැයි කිව ද රටක මුල

ප්‍රජාවටම එක් වී රට පාලනය කිරීමේ හැකියාවක් නොමැත. පාලනයක් කළ හැක්කේ එක්කෝ එක් පුද්ගලයෙකුටය. එක්කෝ එක දෙනෙකුටය. මැතිවරණ මගින් අප සිදුකරන්නේ එළඹෙන පාලනය සඳහා පිරිසක් තෝරාගැනීමය. එහෙත් එළඹෙන තෝරාගන්නා අය හොඳින් එම කටයුතු ඉටු කරන්නේ ද යන්න පිළිබඳ අපට සහතිකයක් නොමැත. එබැවින් එය සිදුවන බවට සහතිකයක් ගැනීමට හැකි ආකාරයෙන් පාලකයන් ද ජනතාව වන අපද එකවිට පාලනය වන නීතියක් ඉහළින් නිර්මාණය කළ යුතුය. මෙය වසර දෙදහස් පන්සියකට ඉහත ඇරිස්ටෝටල් ප්‍රකාශ කළ දෙයකි. එයට

නීතියේ පාලනයැයි කියනු ලැබේ. පාලනයද, පාලකයාද එක සේ නීතියට යටත් විය යුතුය. ජන්ද තැබූ පමණින් ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය ඇති වන්නේ නැත. එය සහතික කරන්නේ නීතියේ ආධිපත්‍යය සහතික වූ විටය.

1978 ව්‍යවස්ථාව යටතේ පාලනය කරන පුද්ගලයා හෙවත් විධායක ජනාධිපති වරයා නීතියට ඉහළින් සිටින්නෙකි. ජනාධිපති සිදුකරන විධායක ක්‍රියා පමණක් නොව පුද්ගලික ක්‍රියාවකට විරුද්ධව වුවද උසාවියේ නඩුවක් පැවරිය නොහැකිය. පාලකයා නීතියට සිටින්නේ නම් එතන ඇත්තේ නීතියේ පාලනයක් නොවේ. නීතියේ පාලනයක් නොමැති නම් එයට ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය යැයි කිව නොහැකිය. ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය යැයි නීතියේ පාලනයයි. ඇමරිකා එක්සත් ජනපදයේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව වසර දෙසියකටත් වඩා පැරණි එකකි. කුඩා ලියවිල්ලක් වන එය සෑදීමට අදහස් එක් කළ තෝමස් පේන් මෙසේ කීවේය. "අපට රජයක් සිටියේය. දැන් අපි ඒ

මෙහි වැදගත්කම ඇත්තේ ජනතාව මේ ක්‍රියාදාමය කෙරෙහි දක්වන තෙරපුමයි. අප සැලකිල්ලට ගත යුත්තේ පුරවැසියන් වන අපට සාධාරණය ඉටුවන. සාමයෙන් ජීවත්විය හැකි පරිසරයක් සෑදෙන ආකාරයට නව ව්‍යවස්ථාවට ඇතුළත් කළ යුතු අංශ ලක්ෂණ මොනවාද? අපට ජන්ද බලය ලැබෙන්නේ කෙසේද? නියෝජිතයන් තෝරාගැනීමේ දී ප්‍රශස්ත පුද්ගලයන් තෝරාගැනීමට එමගින් ඉඩ ලැබෙන්නේද? ආදී කරුණුය. මේ සියල්ලටම බැරනම් මූලික ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී යහපාලනයක් සඳහා බාධා කරන තත්වයක් සඳහා වියදම් සොයමින් මුල සිට නිසි ලෙස ලියන ලද නව ව්‍යවස්ථාවක් රටට අවශ්‍යය. එසේ නොමැතිව විධායක ජනාධිපති ධුරය පමණක් අහෝසි කළ හොත් එම ධුරයේ බලය අගමැතිවරයා අතට පත්වේ. 72 ව්‍යවස්ථාවෙන් සිටියේ විධායක බලය දරන එවැනි අගමැතිවරයෙකි. මහතා තබා ගත යුතු කරුණ නම් රාජ නීතියද එය. හෙයින් මහතා බොහෝ කලකට පෙර කියූ ආකාරයට වැඩි කාලයක් ලංකාව පාලනය වී ඇත්තේ ව්‍යවස්ථාවෙන් නොව හදිසි නීතිය යටතේ

බවය. එම තත්වය පැවතියේ අගමැති ධුරය යටතේය. පවතින ව්‍යවස්ථාව අදට කිසියෙක් නොගැලපේ. සංවර්ධනය පළමුව කියන තැනට පැමිණිය යුතුය. වසර හැටකට පසුව ද අප තවමත් සංවර්ධනය වෙමින් පවතින රටකි. බිල්ලින් පාරවල් ආදිය හැදී තිබිය හැකිය. එහෙත් ඒවායේ ජීවත් වන මිනිසුන්ට සිදුව ඇත්තේ කුමක්ද? දේශපාලන වශයෙන් අප සංවර්ධනය කර ඇත්තේ මිනිසුන් නොවේ. අධ්‍යාපනය පිරිනි ඇත. හිතන්න මතකට බැර ජනතාවක් බිහිවී ඇත. එබැවින් ජාතිවාදයට ඉතා පහසුවෙන් ආමන්ත්‍රණය කළ හැකි තත්වයක් උදා වී ඇත. දේශපාලකයා එයින් ද ප්‍රයෝජන ලබමින් සිටියි.

නව ව්‍යවස්ථාවකින් අපට අවශ්‍ය වන්නේ පුරවැසියාගේ බලය තහවුරු කරගැනීමය. ජනාධිපතිගේ බලය අගමැතිගේ බලය නොව ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය සඳහා වැදගත් වන්නේ පුරවැසියා සතු බලයයි. දැනට පවතින්නේ දේශපාලනිකයන්ගේ රාජ්‍යයකි. එය වෙනස් විය යුතුය. ජාතීන් අතර සමගීය, සමාදානීය තහවුරු කෙරෙන වගන්තියද නව ව්‍යවස්ථාවට ඇතුළත් විය යුතුය. වර්තමානයේ ඇතිවෙන තාක්ෂණික දියුණුව හේතුවෙන් විශ්ව පුරවැසියාවකින් අතීතයේ ඇතිවෙමින් පවතිනි. එවැනි පුරවැසියාවකින් වෙන යා හැකි නිදහස් පුරවැසියාවක් සෑදීමේ අවශ්‍යතාව ද අපට තිබේ.

-ශ්‍රීලාල් සෙනෙවිරත්න

VACANCIES
රියදුරු සේවය

අප ආයතනයේ අර්ධකාලීනව සේවය කිරීම සඳහා මෂන්‍ය අල් (manual) වාහන පැදවිය හැකි පළපුරුදු රියදුරු මහතකු අවශ්‍යයි

විමසන්න
0422 671 826